

F. C. ARGES: ABIA LA PRIMA TURNANTĂ...

TRANSPLANTĂRI ȘI GREFE REUȘITE... DAR PERIOADA CRITICĂ N-A TRECUT!

Să încercăm să ne punem în locul oricărui dintre suporterii piteșteni în zilele de la începutul campionatului! „Vasăzică: Naghi cedat lui Dinamo București. Pop, Rapidului, Tîrcovniciu da evidente semne de oboseală și accidentele nu l-au ocolit. Turcan mai mult stă decît joacă. Antrenorul Ștefan Vasile, care a luptat ani și ani cu năbădăioșii tineri veniți de la Dinamo Miliția București și cu grupul „copiilor teribili” ai Piteștiului, ajuns în prima echipă, pare și el un pic dezorientat. Simte nevoia unui respiro de sub presiunea rezultatelor și a boacăneler cîrărilor. Ei da, cam sumbre perspective! Și ce luăm în loc? Pe Kraus, o povară pentru giuleșteni; pe Nuțu care a jucat rolul rezervei cuminți; pe Jercan, vă spune ceva acest nume?, pe Stan — oare unde a apărut omul ăsta? Ei nu, dragii mei, cred că e o operație plină de riscuri”.

Și, totuși, această operație plină de riscuri a fost efectuată în bune condițiuni, în prima ei parte. Cum? „Înainte de orice succes, în viața de pregătire a echipei, am luptat să ne putem asigura propria victorie în fața întregului lot de jucători pe care acceptasem să-i luăm în grijă”, ne mărturisea recent — privind semetele coame ale Bucureștilor dintr-o cameră a vilei „Negoiul” — antrenorul Bălănescu.

„Acesta este primul, marele și singurul secret al unui randament mai bun, dar departe de maximum, dat de fotbalistii Argeșului în prima parte a campionatului. Multe dintre neresorizitățile, dintre comportările nedemne i-au părăsit pe elevii noștri prin voința lor. Ne-am știut apoi cu absolut toți jucătorii, asupra sistemului pe care ar trebui să-l adoptăm. N-am trecut cu vederea nici unul dintre corectivele celor ce aveau să pună în practică intențiile noastre. Era un mare punct cîștigat această angrenare a jucătorilor în a gândi, a se preocupa, pentru fotbalul ce doream să-l jucăm. N-am făcut lucruri capitale, dar cred că am reușit cîteva operațiuni de bun simț”.

LECȚIE DE DISECȚIE

Să ne menținem la limbajul medical împrumutat operației care a avut loc la Pitești înaintea actualului sezon. Prezentăm o mică lecție de disecție a jocului argeșenilor, cu noutățile arătate de el, cu adaptările, transplantările... pe alte posturi sau grefele... efectuate cu jucătorii noi. Echipa lui Bălănescu și Mladin a reușit:

a) Să dea o mult mai pronunțată notă ofensivă jocului ei, mai ales în deplasare, unde efectua de regulă o luptă disperată, defensivă, pentru „sfîntul (dar, așa de rar reușitul) meci egal”. Mutarea cea mai importantă a constituit-o plasarea lui Dobrin în rolul de virf de atac coordonator. Plasat în spațiile lui Kraus, veritabil și total ofensiv virf de atac, Dobrin — jucătorul cu cea mai bună tehnică din echipă — a avut ca principal rol coordonarea activității la mijlocul terenului, dublată de lansarea oamenilor-săgeți (Nuțu sau Radu, Kraus și Jercan). Mai aproape de el a acționat Prepurgel, în vreme ce Olteanu, celălalt mijlocas, a avut indicația de a rămîne mult în sprijinul liniei de fundași. Acesta din urmă n-a jucat ca un veritabil „libero”, dar rolul lui Ilie Stelian, care îl avea de regulă în față pe Olteanu, a avut mult din profilul unui asemenea fundaș de ultimă linie, datorită și bunului său simț de interceptare. (O schiță cu voita așezare a echipei, v-o prezentăm mai sus).

b) Să realizeze, cu nesperată reușită „grefa” jucătorilor noi la un organism destul de robust, Kraus, Nuțu, Jercan s-au inte-

grat cu neașteptat de mare ușurință la jocul, atmosfera, concepția noii lor echipe.

c) Să prezinte un lot cu o formă destul de constantă a jucătorilor, oameni de bază — Do-

brin, Coman, Barbu, — dînd randamentul așteptat în general.

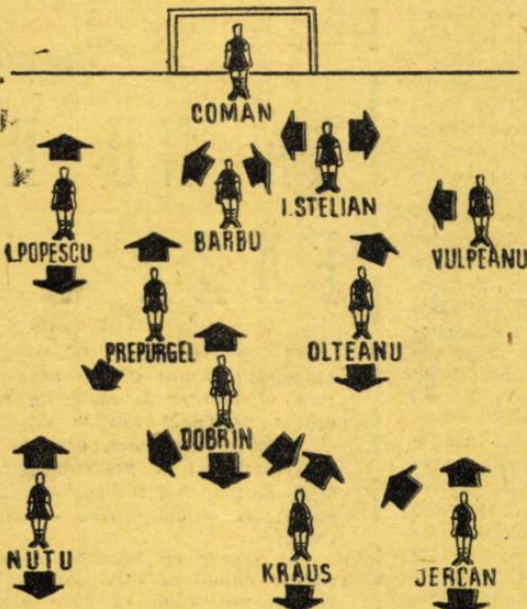
Ce n-a reușit echipa lui Bălănescu și Mladin:

a) Să elimine „timpul morții” de pe parcursul unui joc; aproape în toate întîlnirile s-au înregistrat momente de acalmie sau de derută, care au scăzut considerabil din calificativele totale ale turului;

b) Să facă să crească eficacitatea liniei de atac în raport direct cu completarea, mai realista și mai fructuoasă (ca situații de gol) nouă organizare a jocului ei.

Pentru retur aspirațiile partenerele lor de întrecere sînt îndreptate din 12 poziții spre locul lui F.C. Argeș.

Eftimie IONESCU

AUTORII UNUI SEZON PROMIȚĂTOR

Portari

Narcis COMAN — 5 XI 1946 — înălțime: 1,84 m — greutate: 81 kg A mai jucat la: S.N.O. Oltenița, U.T.A., 3 A. Vasile Stan — 11 XI 1945 — 1,80 m — 71 kg — Dinamo Victoria.

Fundași

Ioachim Popescu — 13 X 1941 — 1,77 m — 73 kg — Progresul. Ion BARBU — 24 XII 1938 — 1,78 m — 69 kg — Electr. Craiova și Dinamo Obor, 3 A. Stelian Ilie — 14 III 1938 — 1,85 m — 82 kg — Academia Militară, Oltul Rm. Vilcea. Dumitru IVAN — 14 V 1938 — 1,80 m — 74 kg — Dinamo București, 11 A.

Nicolae Vulpeanu — 8 VI 1940 — 1,74 m — 73 kg — Din. Miliția — Oltul Rm. V. Ion Păculete — 1 VIII 1946 — 1,81 m — 70 kg — Steaua, Oltul Rm. V. Dumitru Ciolan — 12 XI 1931 — 1,81 m — 72 kg — promovat de la juniori. Constantin Cîrstea — 4 III 1949 — 1,76 m — 72 kg — promovat de la juniori.

Mijlocasi

Ion Prepurgel — 12 IV 1947 — 1,77 m — 74 kg — Progresul. Constantin Olteanu — 6 I 1946 — 1,68 m — 63 kg — Flac. roșie București. Ion Ioniță — 8 II 1964 — 1,75 m — 76 kg — Siderurgistul.

Atacanți

Constantin RADU — 5 I 1945 — 1,74 m — 69 kg — provine de la juniori, 2 A. Nicolae DOBRIN — 26 VIII 1947 — 1,82 m — 76 kg — provine de la juniori, 14 A. Viorel Kraus — 5 III 1940 — 1,77 m — 73 kg — Ind. s. C. Turzii, Rapid.

Haralambie EFTIMIE — 1 IX 1934 — 1,77 m — 72 kg — Din. Bacău, Dinamo București, „U” Craiova, 3 A.

Radu Jercan — 24 X 1945 — 1,69 m — 65 kg — Dinamo Obor și Dinamo Victoria. Mihai Turcan — 4 IX 1941 — 1,81 m — 78 kg — Minerul Lupeni.

Petre Nuțu — 22 IX 1943 — 1,71 m — 71 kg — Dinamo Victoria, Dinamo București. Jucătorii scriși cu majuscule sînt internaționali A. Tîrcovniciu și Ivan sînt maeștri al sportului.

SUPORTERII: LAUDE DAR ȘI AVERTIZĂRI

Nu ne-am mirat gîsind, în maldărul de scrisori cu mențiunea „F.C. Argeș”, foarte multe păreri pozitive, felicitări, îndemnuri pentru jucătorii din Pitești. Comportarea formației argeșene în prima parte a campionatului le-a justificat în bună măsură. Dar, alături de laude am înțîlnit și foarte utile avertizări, critici, sugestii pentru creșterea randamentului formației, pentru menținerea locului fruntaș din clasament pînă la terminarea campionatului. Transcriem, la întîmplare, și din unele și din altele.

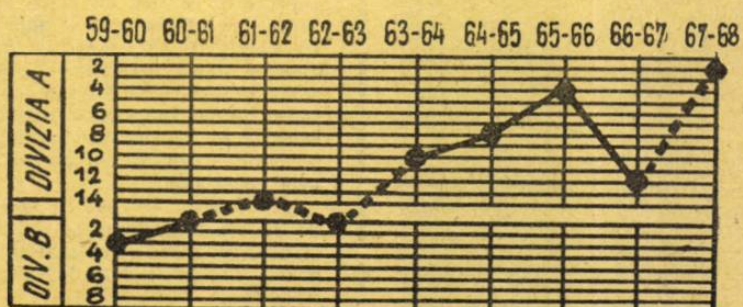
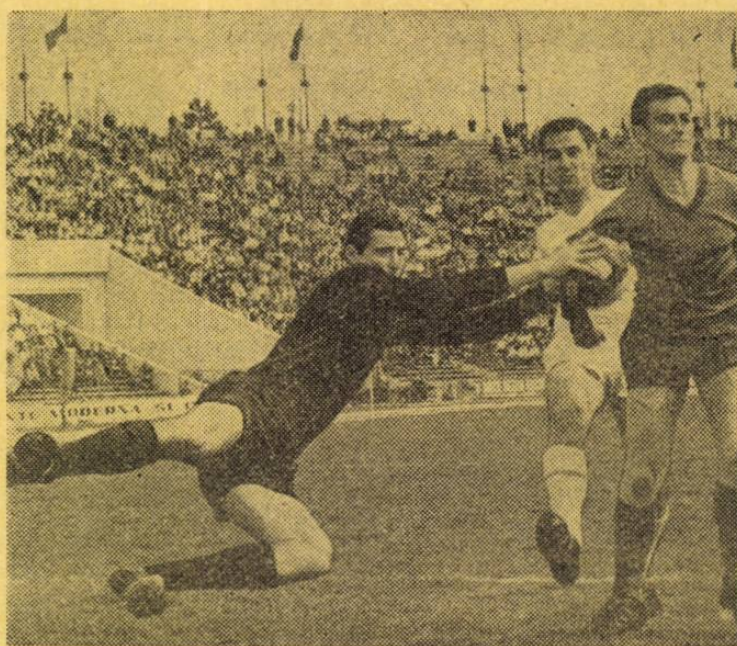
Un grup de mineri de la I.M. Bălan. „Adresăm cîteva rînduri echipei noastre favorite, F.C. Argeș. Sîntem bucuroși cînd o vedem pe ecranul televizorului sau, direct, pe stadion, îl urăm și pe mai departe multe succese”. (D. Rîzescu, V. Oancea, N. Gliga, C. Miron).

Ionel Tenné — București. „Antrenorul Bălănescu mai are de sfîșuit la această echipă. Mă gîndesc la postul de fundaș stînga, unde nici Ivan și nici Vulpeanu nu s-au ridicat la nivelul celorlalți cecchipieri. Ca și la nevoia unui centru înaintat cu o mare putere de pătrundere. Și, apoi, elevii lui Bălănescu și Mladin trebuie să renunțe la acele „numere personale” care s-ar putea să le influențeze negativ golaverajul și chiar numărul de puncte în clasament”.

Gh. Oprea-Pitești. „N-am lipsit de la nici un meci al lui F.C. Argeș. Jucătorii care s-au remarcat în mod deosebit, după părerea mea, în turul campionatului au fost Dobrin, Coman, Barbu, Ilie Stelian. Personal le urez lui Dobrin și Coman ca, prin muncă perseverentă, să se mențină printre cei mai buni fotbaliști ai țării”.

Gh. Voicu-Pitești. „Consider că s-au făcut multe lucruri bune, dar mai există și deficiențe. Este vorba în primul rînd de promovarea cu curaj a elementelor tinere. Și F.C. Argeș, asemenea altor echipe precum „U” Cluj sau Steagul roșu, trebuie să-și îndrepte privirile — pentru completarea lotului — la elementele tinere, la juniorii de talent. Disciplina introdusă de conducerea tehnică o cunoaștem deoarece sîntem prezenți în multe antrenamente ale piteștenilor și efectele ei nu au întîrziat să se vadă. Ne dăm seama că tinerețea fără experiența celor mai vîrstnici nu poate fi înecunată de succes, dar — îmbinate — cele două categorii de jucători pot da echipei calitățile specifice fiecăreia”.

Călin Croitoru-com. Drăgoești (raionul Slatina). „Tînăra formație din Pitești a fost mereu reprezentată în loturile naționale, fie la A — prin Dobrin, Barbu, Coman, fie la B — prin Kraus și I. Popescu, fie la tineret — prin Jercan. E o dovadă a sezonului bun reușit de F.C. Argeș. Dar, cum le cunoșc instabilitatea, îi fac atenție pe jucătorii la dificultățile returului. Eu le doresc să nu fie alții decît cei din tur. Aș admite o singură deosebire; să se ridice la un nivel și mai înalt!”

Graficul evoluției echipei F. C. Argeș

ISTORIC

Fotbalul de performanță piteștean își are începuturile în încercările echipelor Sporting și Textila. Prima ajungea în B în 1947, iar reunirea lor sub numele de Textila I.T.P. avea să ducă la nașterea unei formații care a rămas o bună bucată de vreme în campionatul secund. Perioada unei renașteri a fotbalului argeșean trebuie fixată în anul 1956 cînd Dinamo Pitești obține locul întâi în campionatul regional și promovează în C. De atunci încep tentativele Piteștiului de a ocupa un loc între fruntașele fotbalului românesc. Încercările n-au fost deloc ușoare; locuri onorabile în C, dar, apoi, retrogradare în regiune. Fuziunea cu Dinamo 9 Miliția, realizată în 1958, dă naștere formației argeșene care promovează la sfîrșitul acelei ediții în categoria B, ocupa locul 3 în 1959-60, iar în ediția următoare obține o reușită nu prea des întîlnită, locul I și promovarea la A. Marea satisfacție a trecerii barierei de la A a fost de scurtă durată; la terminarea întrecerii din 1961-62, Dinamo Pitești se vede iar în B. Dar numai pentru o toamnă și o primăvară. În toamna lui 1963, piteștenii își fac reîntoarea în A, deci cu maximum de operativitate. De atunci, ei n-au mai părăsit primul campionat al țării. Anul trecut s-a născut clubul F.C. Argeș, care înglobează toate forțele iubitorilor fotbalului din oraș și din întreaga regiune.

De-a lungul anilor, mulți dintre antrenorii noștri de renume s-au aflat la conducerea echipei: Rudy Wetzler, Jean Lăpușneanu, Ștefan Vasile (care a deținut o lungă perioadă de timp responsabilitatea tehnică, avînd meritul de a fi ridicat o echipă tînără și de a fi promovat multe talente autohtone), V. Mărdărescu, Gh. Teodorescu, L. Ianovsch, Traian Ionescu, Gh. Schăsteanu. De la începutul actualului campionat, direcția tehnică a fost încredințată tandemului Ion Bălănescu-Eugen Mladin, care a luat un start promițător.

Președintele clubului: P. Constandache; secretar: P. Rapaport. Sedul clubului: Pitești, str. Doamna Bălașa nr. 5. Telefon: 2544. Stadion: „1 Mai”. Capacitate: 16 000 locuri.

PARCĂ

A FOST IERI...

„Il așteptam la poarta firavd de șipci. În curte nu puteam intra. Și nici n-ar fi fost loc pentru toți. Ne mulțumeam să urmărim veritabila solemnitate a echipării. Tricourile, de stambă ordinară, decolorate de atîtea spăldături, și după antrenamente și după meciuri, așteptau pe prîpsa pridvorului. Jucătorii veneau cu cîte un pachet învelit în jurnal sau cu cîte o servietă. Bocancii, lustruiți tînd de vreun nepot pătimaș sau o soție înțelepătoare față de pasiunea sofului, erau aduși de fiecare titular. Indicațiile tactice nu reprezentau un secret pentru urlașii galeriei, fiindcă vestiarele nu aveau nici uși, nici ziduri, nici culere și, ce să mai vorbim, nici dușuri. Pridvorul căsuței de pe strada Rîurilor adăpostea pasiunea fotbalului piteștean...”

Cînd toată lumea reușea să pună în ordine echipamentul, paltoanele — bunicele treningurilor de astăzi — erau luate pe umeri și echipa pornea spre stadionul Ștrandului. Fiecare dintre jucători își avea sulta lui în acest original cortegiu. Și Tîdă Constandănescu... și Traian Ionescu... și Pericle... și Ștefan Ionescu... și Varga... și Mondel Pirulescu... și mai știu eu cîine dintre cei care sacrificau totul spre a juca fotbal. Așa se renaștea la Pitești fiecare pasiunii pentru un sport ce avea să ajungă, o cit de repede!, unde fiecare dintre veritabili pionieri o dorea, dar poate nu îndrăzneau nici cu închipuirea să pătrundă, atunci.

„Stau acum pe culoarele largi ale stadionului. Plante decorative dau interiorului o notă de plăcut și intimitate. O ușă se deschide brusc și maserul fuge spre atelierul de cizmărie: „Dă-mi, nece loane, cellalți bocancel. Aștia-l string pe Luță”. Vi-fiutul apoi ce umple rezervorul pentru sala de băi este curînd urmat de duduitul focului ce o va încălzi și va face din dușul de după meci o veritabilă plăcere, chiar dacă picăturile vor cădea peste un trup oboșit și enervat de înfrîngere. Pe culoare trece o echipă în alb-verde! Albert... Varga... Szöke... numai celebri! Il urmează, repede, albaștrii: Barbu... Coman... Dobrin... Fac, pe dale de mozaic lăcutoare, un drum adînc cu acela de pe Rîurilor, în escorta jucătorilor. Și țesim, cu toții, în soare. În inelul de beton fremătînd de lume, țesim pe un stadion citat acum în Europa. Îmi plîmb privirea pe covorul multicolor al tribunelor.

Or fi și ei aici? Or fi și ei aici, cei ce se reîntorceau în frig și zloată, uneori cu inima frîntă de insucces, de pe „ștrand” spre pridvorul micuței case de pe Rîurilor, spre vestiarul lor? Nu, dragii mei, nu vi-sași! Asistați la o scenă de triumf, de desăvîrșire a unei evoluții rapide, fructuoase, în care începutul t-af-ă-cu-țut voi. Continuătorii s-au arătat demni de pasiunea și sacrificiile voastre. Acum, pe așezate lipite alături dată timid, cu o gîlmă a lui Matfy, în 2-3 locuri mai umblate ale orașului, nu mai stă scris T.C.T. Tîrcovniciu sau A.S. Rîmnicu-Vilcea. Acum, pe sute de anunțuri stau nume cu alte rezonanțe: Steaua... Ferencvaros... Dinamo... Sevilla... Rapid... Toulouse... Petrolul... Dinamo Zagreb. Chiar dacă o lacrimă a amintirilor nu poate fi oprită, bucuria — mai mare și mai puternică decît nostalgia — vă cuprinde. Și zîmbiți trecuțului și tîneretii voastre cu satisfacție reușită unui drum al cărui primu metri — și nu cel mai ușori — i-ați parcurs voi. Urați-le celor ce au ajuns mult mai departe ca voi să nu fie niciodată părăsiți de dragostea pentru fotbal și să continue a face să se vorbească în țară și peste fruntăriile ei — cum s-a și vorbit — de echipa din Pitești.

Coman a realizat în toamna lui 1967 cel mai bun sezon al său. Continuarea e direct legată de seriozitate și modestie. Numai astfel baloanele îi vor rămîne în mîini — ca în această fază — și nu se vor opri în plasă!